

Nr 57.

Av herr **Ödlund**, om statsunderstöd åt arbetare, som genom livsmedelsransoneringen blivit arbetslösa.

De av regeringen vidtagna åtgärderna med livsmedels- och sockerransonering ha gjort att en stor del av de arbetare, som haft sin utkomst inom socker- och livsmedelsindustrin, blivit utan arbete.

Om nu denna ransonering är nödvändig, så är det lika nödvändigt, att de arbetare, som på grund härav blivit arbetslösa, beredas annan inkomst och, om arbete ej kan beredas dem, full ersättning av för sådana ändamål befintliga medel.

Hårdast drabbas de yrkeslärda bageri- och konditoriarbetarna av denna arbetslöshet. På grund av yrkets karaktär och beskaffenhet har en i detta yrke sysselsatt arbetare ingen möjlighet att då han blir arbetslös skaffa sig arbete inom annan industri. Under normala förhållanden har en arbetslös bageri- och konditoriarbetare möjlighet att någon gång erhålla hjälparbete, men även denna möjlighet är nu stängd. Ingen behöver hjälparbetare i dessa svåra tider.

En stor del av dessa yrkesarbetare ha på grund av mjölbrist gått arbetslösa en längre tid och i norra delen av landet ända sedan september 1916.

Förnekas kan ej, att statsmakternas beslut om införandet av brödransoneringen varit orsaken till den stora arbetslösheten, särskilt bland bageri- och konditoriarbetarna. Det synes mig därför vara statens skyldighet under den tid brödransoneringen varar icke undandraga sig ansvaret att stödja de arbetslösa, så att de av staten erhålla understöd motsvarande de löner som de innehade, då de måste lämna sina platser. Lönerna variera — vad det gäller Stockholm — mellan 40—31 kr. pr vecka och för landsorten mellan 35—25 kr. pr vecka.

På grund av vad som anförs hemställs, att riksdagen måtte skyndsamt behandla denna viktiga fråga, och att riksdagen måtte besluta

att till de arbetare, som genom livsmedelsransoneringen blivit arbetslösa och icke kunna erhålla annat arbete, anslå nödiga medel, så att de, under den tid bröd- och sockerransoneringen pågår må erhålla understöd av statsmedel motsvarande de löner som innehades, då de måste lämna sina platser, och må understödets utbetalande — vad det gäller bageri- och konditoriarbetarna — ombesörjas av Svenska Bageri- och Konditoriarbetareförbundet.

Stockholm den 26 januari 1917.

J. O. Ödlund.
